

Belgische Staat, valamint a **United Antwerp Maritime Agencies NV** között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (előadó), Juhász E. és M. Ilešič bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M. M. Ferreira főtanácsos, 2005. szeptember 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 203. cikke (3) bekezdése negyedik francia bekezdését akként kell értelmezni, hogy az „áru átmeneti megőrzés alatti tartásából [...] származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy[nek]” azt kell tekinteni, aki az áruk kirakodását követően mozgatusuk, illetve raktározásuk biztosítása céljából azokat a birtokában tartja.

(¹) HL C 106., 2004.4.30.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2005. szeptember 8.

a C-303/04. sz. (a Tribunale di Voghera előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Lidl Italia Srl kontra Comune di Stradella (¹) ügyben

(Műszaki szabványok és szabályok – A 98/34/EK irányelv – „Műszaki szabály” fogalma – Nem környezetbarát fülpiszkáló)

(2005/C 281/08)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-303/04. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunale di Voghera (Olaszország) a Bíróságnál 2004. július 16-án nyilvántartásba vett 2004. július 1-i végzésével az előtte **Lidl Italia Srl** és **Comune di Stradella** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, C. Gulmann (előadó) és J. Klučka bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2005. szeptember 8-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 98/34 irányelv 1. cikkének 11. pontját úgy kell értel-

mezni, hogy műszaki szabálynak minősül egy olyan nemzeti jogszabályi rendelkezés, mint a környezetről szóló, 2001. március 23-i 93. törvény 19. cikke, amely egy nemzeti szabvány alapján megtiltja a nem környezetbarát alapanyagból készült fülpiszkálók forgalmazását.

2) A 98/48 irányelvvel módosított 98/34 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy egy műszaki szabálynak minősülő nemzeti rendelkezésről, mint amilyen a 93/2001 törvény 19. cikke, elfogadását megelőzően értesíteni kellett volna az Európai Közösségek Bizottságát.

3) A 98/48 irányelvvel módosított 98/34 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti bíró eltekinthet egy olyan, műszaki szabálynak minősülő nemzeti jogi rendelkezés alkalmazásától, mint a 93/2001 törvény 19. cikke, mivel elfogadását megelőzően nem értesítették róla az Európai Közösségek Bizottságát.

(¹) HL C 228., 2004.9.11.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-315/03. sz., Hans-Peter Wilfer kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2005. június 8-án hozott ítélete ellen Hans-Peter Wilfer által 2005. július 28-án (faxon 2005. július 27-én) benyújtott fellebbezés

(C-301/05. P. sz. ügy)

(2005/C 281/09)

(Az eljárás nyelve: német)

Hans-Peter Wilfer (képviseli: R. Kockläuner ügyvéd, Kanzlei Meissner, Bolte & Partner, Widenmayerstraße 48, D-80538 München, Németország), 2005. július 28-án (faxon 2005. július 27-én) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-315/03. sz., Hans-Peter Wilfer kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2005. június 8-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-315/03. sz. ügyben (¹) 2005. június 8-án hozott, megtámadott ítélete rendelkező részének 1) pontját teljesen, 2) és 3) pontját pedig annyiban, hogy kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) a saját összes költségének és a felperes összes költségének viselésére;

2. kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) az eljárás további költségeinek viselésére.

sekor jelentéktelen és az érintett vásárlóközönség szemszögéből nézve távol álló jellemzőkre támaszkodott.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a megjelölt ítélet elleni fellebbezését egyrészt eljárási hibára, másrészt a közösségi jognak az Elsőfokú Bíróság által történt megsértésére alapítja.

1. A fellebbező szerint az Elsőfokú Bíróság azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a fellebbező mennyiben képviseltetheti magát egy közreműködő szabadalmi ügyvivővel, hibásan értelmezte a Bíróság alapokmányának 19. cikkét. E rendelkezés alapján – a fellebbező véleménye szerint – „ügyvéd” alatt szabadalmi ügyvivőt is érteni kell, amennyiben a rá irányadó jog lehetővé teszi számára, hogy bíróság előtt valamelyik fél képviseletében eljárjon, és amennyiben a rá irányadó nemzeti jog az illető jogrendszerben számára olyan jogállást biztosít, amely az átruházott jogok és köteleességek alapján az ügyvédével összehasonlítható.

2. Az Elsőfokú Bíróság annak a kérdésnek az elbírálásakor, hogy az elsőfokú eljárásban figyelembe kellett-e venni és mennyiben az amerikai egyesült államokbeli 76/302,601. sz. „ROCKBASS” megjelölésre vonatkozó lajstromkivonatot és a fellebbezőnek újabb érveket és bizonyítási eszközöket tartalmazó írásbeli beadványát, megszegte a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94 módosított tanácsi rendeletnek⁽²⁾ a tényállás hivatalbóli vizsgálatának elvéről szóló 74. cikkét, továbbá hibásan alkalmazta a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontját.

3. Az Elsőfokú Bíróság a „ROCKBASS” megjelölés jelentésére és nyelvtani szerkezetére vonatkozó tényeket elferdítette, illetőleg meghamisította. Az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe, hogy a „ROCKBASS” elnevezés rendkívül sokrétű, és azt sem, hogy erre az elnevezésre számos eltérő nyelvtani összekapcsolási lehetőség alkalmazható. Mivel a Bíróság a tények illetően elferdítését nem indokolta, megsértette a rá vonatkozó indokolási kötelezettséget is.

4. Az Elsőfokú Bíróság a 9. és 18. osztályba tartozó áruk önálló használhatóságára vonatkozólag előadott tényeket a 15. osztályban igényelt árukkal kapcsolatban elferdítette, illetőleg meghamisította, és mivel erre vonatkozólag nem adott követhető indokolást, ezzel is megsértette indokolási kötelezettségét.

5. Az Elsőfokú Bíróság azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a „ROCKBASS” megjelölés az összes igényelt árura vonatkozólag közvetlen leíró jelleggel bír-e, hibásan alkalmazta a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját. E tekintetben hibásan az elfogult átlagos szemlélő felfogásával számolt ahelyett, hogy az elfogulatlan átlagos szemlélő felfogását vette volna figyelembe, és az említett kérdés megítélés-

⁽¹⁾ HL C 193., 26. o.

⁽²⁾ HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie 2005. június 22-i végzésével a Maciej Brzeziński kontra Direktor Izby Celnej w Warszawie ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-313/05. sz. ügy)

(2005/C 281/10)

(Az eljárás nyelve: lengyel)

A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie 2005. június 22-i végzésével, amely 2005. augusztus 9-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Maciej Brzeziński kontra Direktor Izby Celnej w Warszawie ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Az EK–Szerződés 25. cikke – amely szerint a tagállamok között tilos bármilyen behozatali vagy kiviteli vám és azzal azonos hatású díj – tiltja-e a tagállamnak a jövedéki adóról szóló, 2004. január 23-i törvény 80. cikkének alkalmazását (Dz. U. 29. sz., 257. alsz., módosításokkal együtt) – amely alapján a jövedéki adó olyan személygépkocsikat terhel, amelyeket a közúti közlekedés szabályai szerint belföldön még nem helyeztek forgalomba – abban az esetben, ha a jövedéki adót minden személygépkocsi megszerzésére kivetik, függetlenül annak első belföldi forgalomba helyezése előtti származási helyétől?

2) Az EK–Szerződés 90. cikkének első bekezdése – amely szerint a tagállamok sem közvetlenül, sem közvetve nem vetnek ki más tagállamok termékeire a hasonló jellegű hazai termékekre közvetlenül vagy közvetve kivetett adónál magasabb belső adót – megengedi-e a tagállamnak azt, hogy más tagállamokból behozott használt gépkocsikra jövedéki adót vessen ki anélkül, hogy ezt az adót kivetné a Lengyelországban már forgalomba helyezett használt gépkocsik értékesítésére abban az esetben, ha a jövedéki adóról szóló lengyel törvény 80. cikkének (1) bekezdése alapján minden, nem belföldön forgalomba helyezett gépkocsit jövedéki adóval sújtanak?